

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘
ความรู้ของกิเลสเพื่อทั้งนั้น

ผู้กำกับ จากนสพ.ไทยรัฐ วันนี้ คอลัมน์ชักรงรบ

เทวดาดูพระ

หลายปีแล้วผมเห็นคนโกนหัวห่มเหลือง ตั้งวงในดงหญ้าหลังสถานีขนส่ง เทของกินของใช้ที่ได้จากการบิณฑบาต ออกจากบาตรและย่ามใบใหญ่ ก็เข้าใจได้ทันที เป็นแก๊งพระปลอมจากอีสาน

เรื่องอย่างนี้ ชาววัด...มองปราดเดียวก็รู้

แต่นั้นเป็นพระปลอม เหมือนพระเครื่องปลอม แบบ...ดูง่าย นักเลงพระใช้คำว่า **ไม่ต้องเข้าแวน**

แต่ถ้าเป็นพระปลอมฝีมือ...ต้องใช้ความเชี่ยวชาญมากกว่า ทั้งพิมพ์ทั้งเนื้อ เข้าตาเข้าแวนแล้วก็เข้าอีก ก็ยังติดสินไม่ได้ น่าจะแท้ ส่องอีกที่น่าจะแท้!

พระแบบท่านเจ้าคุณ ท่านพระครู หลวงปู่ หลวงตา...แท้หรือปลอม สมัยนี้...เขาใช้แผนนารีพิฆาตครับ ใช้สีกาเข้าไปทาบบีบเดียว ก็พิสูจน์ได้

แต่ถ้าเป็นพระอรหันต์...ปลอม กว่าจะตัดสินกันได้ ก็ต้องใช้เวลาลึกหน่อย

สมมุติ...เห็นพระตั้งมือบ หรือตั้งวงเรียไร...ชื่อเสียงท่านก็ดัง มีคนนับถือครั้งก่อนเมือง จะชี้ว่าเป็นพระปลอมทันที คงไม่ได้ ต้องใช้หลักตัดสินพระธรรมวินัย 8 ข้อ

ธรรม...เหล่าใด...เป็นไปเพื่อความกำหนัดย่อมนใจ เพื่อความประกอบทุกข์ เพื่อความสะสมกองกิเลส เพื่อความอยากใหญ่ เพื่อความไม่สันโดษยินดีด้วยของมีอยู่ เพื่อความคลุกคลีด้วยหมู่คณะ เพื่อความเกียจคร้าน เพื่อความเลี้ยงยาก

ธรรมเหล่านี้...ไม่ใช่ธรรม ไม่ใช่วินัย ไม่ใช่คำสั่งสอนของพระศาสดา

พระที่มีกิจกรรมนอกธรรมนอกวินัย

ไม่น่าจะใช้พระในพระพุทธศาสนา

ใช้หลักตัดสินด้วยธรรมวินัยแล้ว ยังชี้ชัดไม่ได้ แท้หรือปลอม ลองหันไปใช้หลักโลกธรรม

มีลาภ เสื่อมลาภ มียศ เสื่อมยศ นินทา สรรเสริญ สุข ทุกข์ มี 8 ข้อเหมือนกัน
 นี่คือธรรมที่ครอบงำสัตว์โลก และสัตว์โลกยอมเป็นไปตามธรรมนั้น ก็ถ้าพระที่อวดตัวว่าเป็นอริยะ ยังติดข้องดินขลุกลัก อยู่ในลาภยศสุขสรรเสริญ
 คงตัดสินได้ ไม่ใช่พระอริยะ

เป็นได้แค่สัตว์โลกเท่านั้น

เหล่านี้คือเกณฑ์ ที่ผมได้จากนวโกวาท หลักสูตรนักธรรมชั้นตรี พระนิพนธ์สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส ครับ

พลิกไปหาหลักจากธรรมนุญชีวิต ของท่านอาจารย์พระมหาประยุทธ์ หัวข้อคนสืบศาสนา

ธรรมที่บรรพชิตควรพิจารณาเนื่องๆ ข้อแรก...เรามีเพศต่างจากคฤหัสถ์ สลัดแล้ว ซึ่งฐานะ ควรเป็นอยู่ง่าย จะจู้จี้ถือตัวเอาแต่ใจตนไม่ได้

หัวข้อคนถึงธรรม มีธรรม ที่อธิบายความหมายของพระผู้หมดกิเลส หลายข้อ ข้อหนึ่งความว่า

ความงุ่นง่านหุดหิด ย่อมไม่มีในใจของพระอริยะผู้ผ่านพ้นไปแล้วจากการ (คิดกังวล) ที่จะได้เป็น จะไม่ได้เป็นอย่างนั้นอย่างนี้ ท่านปราศจากภัย มีแต่สุข ไม่มีโศก

แม้แต่เทวดาก็มองใจท่านไม่ถึง

พระประเภทที่แสดงอารมณ์พลุ่งพล่าน ล้วงล้ำเรียกร่องุ่นวายไปทั้งในวัดในบ้าน จนคนเขาสนเท่ห์กันทั้งบ้านทั้งเมือง คงไม่ต้องสงสัย ท่านจะเป็นพระแบบเทวดามองใจไม่เห็น หรือเปล่า?

ทำที่ท่านไม่ใช่พระปลอม อย่างดีก็เป็นแค่หลวงตาซีโมโหธรรมดา.

"กิเลน ประลองเชิง"

หลวงตา วันนี้ไม่มีอะไร ก็มีเท่านั้น ก็อ่านพอหอมปากหอมคอ นวโกวาทเราก็อ่านแล้วตั้งแต่นักธรรมตรี ก็อ่านมาแล้วจำมาแล้ว เขาว่าขั้นรู้ทันที ไม่ทราบว่าจะปลอมหรือพระจริงเท่านั้นเอง หากรู้ทันที ธรรมะพระพุทธานั้นข้อใดแง่ใดที่ไม่เป็นสารคุณไม่มี มีแต่สารคุณมหาคุณทั้งนั้นๆ แต่ผู้ไปอ่านส่วนมากมักจะเป็นหนอนแทะกระดาศ ไปอ่านออกมาไม่น้ำลายเฉยๆ ไม่ได้เอาความสัตย์ความจริงจากรรรถจากธรรมออกมาปฏิบัติ เพื่อความเป็นคนดีพระดีทั้งเราทั้งท่านนะ อ่านพอได้มาไม่เท่านั้นแหละไม่ได้เรื่องได้ราวอะไรไฮ้ คนนี้เขามีความรู้นั้นความรู้นี้ ว่าไปเท่านั้นเอง ถ้าเอาธรรมะพระพุทธานั้นมาปฏิบัติฝังเข้าไปในหัวใจๆ เรียบร้อยแล้ว ไม่ได้ตื่นกับอะไรนะ

จะว่าพระจริงหรือพระปลอมก็ตาม ถ้างลองเอาธรรมะพระพุทธานั้นเข้ามาปฏิบัติตามนั้นแล้วจะรู้จะเห็นตามนั้น ละตามนั้น ถอนตามนั้น บำเพ็ญตามนั้น จนกระทั่งหมดการละการบำเพ็ญเพื่อความตั้งมียิ่งกว่านั้นไปอีก และละความชั่วช้าลามกทั้งหลายอย่างนี้ ท่านไม่มี ทั้งการละการบำเพ็ญ คือท่านอยู่ในขั้นพอตัวแล้วจากธรรมที่ท่านนำมาปฏิบัติ จะว่าเป็นพระจริงหรือพระปลอมพิจารณาเอาที่แล้วก็แล้วกัน ธรรมท่านก็ประกาศบ้าง อยู่ แต่พวกเรามันมีแต่ของปลอมนั่นแหละ ถ้าไปอ่านหนังสือก็เป็นหนอนแทะกระดาศไปเสีย

ไม่ได้อ่านมาเพื่อเอาความดีนั้นมาประดับตัวเองให้ตั้งมาขึ้นมา มันไม่ค่อยมี มีแต่อวด น้ำลายกันบังเบ้งๆ ฟังแล้ว อู๊ย สกปรก ได้ล้างหูทั้งวันก็ไม่สะอาดแหละ พระวาจาของ พระพุทธเจ้าคำไหนก็บอกว่าตรัสไว้ชอบแล้วๆ ทุกอย่างไม่มีผิด ให้ไปพิสูจน์กันทาง ภาคปฏิบัติ อย่ามาพิสูจน์เพียงเป็นนอนแทะกระดาษเฉยๆ ไม่เกิดประโยชน์

เรียนมากเท่าไร จำมากได้สักเท่าไร ยิ่งพิธีมานะสูง ยิ่งสมกิเลสมากขึ้นๆ ถ้าปฏิบัติ แล้วปิดออกๆ อันไหนไม่ดีปิดออก เหลือแต่ธรรมชาติล้วนๆ ให้ชื่อให้นามว่าธรรมชาติ เต็มหัวใจท่านแล้วพอ จริงหรือปลอมก็แล้วแต่ ใครจะตำหนิกี่แล้ว ใครจะชมก็แล้ว อย่าง นั้นแหละ ความดีไม่เสาะแสวงหาแต่อยากจะให้เขาชมว่าเป็นคนดีๆ ใครจะไปชมได้ลงคอ ความชั่วก็เห็นตำหนิตำตาทักันอยู่ทุกวันตลอดเวลา แล้วจะไปว่าดีได้ยังไงก็มันทำชั่วเห็นต่อ หน้าต่อตา ถ้าทำดีไม่ต้องบอกใคร ทำดีดีในใจพอเท่านั้นแหละ

ธรรมะพระพุทธเจ้าถ้าเอามาชำระสะสางจะเป็นคนดีขึ้นทุกวัน พระดีขึ้นทุกวัน แต่ เอามาสั่งสม มาเป็นปุ๋ยให้กิเลสเหยียบย่ำทำลายนั้น เรียนมามากเท่าไร จำได้มากเท่าไรยิ่ง เพื่อ ความรู้นั้นละพาเจ้าของให้เพื่อเป็นบ้านน้ำลายไป ถ้าความรู้เป็นจริงแล้วไม่เพื่อ อย่าง ความรู้พระพุทธเจ้าครอบโลกธาตุไม่เพื่อ เป็นประโยชน์แก่โลกทั่วๆ ไป พระอรหันต์ เหมือนกันไม่เพื่อ ท่านเหล่านี้มีมากเท่าไรไม่เพื่อ แต่ความรู้ของกิเลสเพื่อทั้งนั้นแหละ พอ ออกมาบิบบตาแล้ว ตำตาท่าใจเข้าไปแล้ว ตำหูเข้าไปแล้ว

เราอยากให้พี่น้องทั้งหลายได้ปฏิบัติตามธรรมที่ท่านสอนไว้จริงๆ จะเป็นยังไงใน หัวใจเราดวงนี้ จะเปลี่ยนไปยังไงบ้าง จะรู้นะ ถ้าตั้งใจปฏิบัติดูตัวเอง คือจิตดวงนี้ตัวมหา เหตุ ส่วนมากมันเสาะแสวงหาตั้งแต่ความสกปรก เอาธรรมเจาะเข้าไปชะล้างเข้าไป สติปัญญาพิจารณาตัวเอง คัดเลือกตัวเองอยู่ตลอด วันนี้ก็คัดเลือก วันหน้าก็คัดเลือก ดี ตลอด นี่มีแต่สั่งสมความชั่วไม่มีเมืองพอ ตื่นนอนขึ้นมาจนกระทั่งหลับสั่งสมตั้งแต่ความชั่ว ซ้ำลามก อันเป็นเรื่องของกิเลสความสกปรก มันจะหาความสะอาดมาจากไหนไม่มี หาวัน ยิ่งคำก็ตายทิ้งเปล่าๆ เกิดมาตายทิ้งเปล่าๆ เท่ากับขอนซุงนี้มากขนาดไหน พวกเรานี้แหละ พวกขอนซุง ไม่เห็นเกิดประโยชน์อะไรถ้าไม่หาประโยชน์ ถ้าหา..ได้ ท่านผ่านพ้นไปด้วย หาความดีนั้นแหละ ผู้ผ่านพ้นไปแล้วก็มากมายกายกอง ผู้จมอยู่ในนรกทั้งเป็นทั้งตายนี้ มากต่อมาก มากที่สุดเลย

เราอยากให้ปฏิบัติธรรมะ มันมีตั้งแต่ผู้จัดผู้จำมาไม้น้ำลายเฉยๆ ความประพฤติ เหลวเหลวแหวกแนวไม่เกิดประโยชน์ทั้งนั้นแหละไม่ว่าเพศใด ธรรมะขึ้นอยู่กับผู้ปฏิบัติ ตาม ความชั่วความดีขึ้นอยู่กับผู้ทำ ความชั่วทำเท่าไรก็ชั่วตลอด เลวตลอด ความดีทำเท่าไร ดีตลอด ดีจนสุดยอด ไม่นอกเหนือจากธรรม ใครอย่าเก่งกว่าธรรม อย่าอวดตัวว่าดีกว่า ธรรม กองขึ้นมาอวดทองคำได้ยังไง กองใหญ่เท่าภูเขา ก็กองขี้เท่าภูเขา ทองคำเม็ดเท่านี้ก็

เท่าไร ราคามันเท่าไร นั่น ต่างกันอย่างนั้นแหละ วันนี้พูดเท่านั้นละไม่พูดมาก เหนื่อย เอา
 ละพอ จำเอานะ เทศน์ธรรมะล้วน ๆ ไม่มีอะไรเข้ามายุ่งนัก อู๊ย ของสกปรกต้องล้างหูทั้งวัน
 เอาละให้พร

เรื่องวิทยุนี้ โอ๊ย เราจะตายนะ คนนั้นก็ตั้งวิทยุ คนนี้จะตั้งวิทยุ ที่ไหนจะตั้งแต่
 วิทยุ แล้วคนนั้นขาดเท่านั้นคนนี้ขาดเท่านั้น คนที่ว่าขอมาเลยไม่ให้ คนที่ขาดเท่านั้นเท่านั้นให้
 นี้ทางโคราซาก็โอนไปตั้งหกแสน อย่างนั้นละให้ ขาดเงินเท่าไร หกแสน ได้มาเท่าไรแสน เรา
 ก็เลยให้โคราซ เห็นเป็นย่านกลางย่านใหญ่ ระยะนี้วิทยุมากเหมือนกันแต่ก็หมุนเข้ามานี้มา
 ขอเรา อู๊ย ไม่มีเงินจะให้ จะเอาอะไรมาให้ วันหนึ่ง ๆ ขนออกตลอด ทางโน้นขอมาทางนี้ขอ
 มา เมื่อวานนี้ก็เป็นทางเรือนจำอุดร ดูเอาเสียบ้างเมื่อวานนี้ พูดไม่มีเหตุมีผล พูดลืมหิว ว่า
 เลย ดูเอาเลย ขอสนามกีฬานักโทษ ฟังแล้วฟังไม่ได้เลยดูเอาเลยเทียว โห้ย ลืมตัวขนาด
 นั้นเชียวหรือ ดูแล้วไม่ให้อะไรเมื่อวานนี้ ให้รู้ตัวเสียหน่อย ขอแบบฟังเพื่อห่อหิม ขอ
 แบบลืมเนื้อลืมตัว

ขอด้วยความจำเป็น บางทีพอเล่าขึ้นเท่านั้นไม่ขอก็ให้แล้ว ถ้าควรจะให้ให้ทันที ถ้า
 ไม่ควรให้ อย่างที่ขอสนามกีฬานักโทษนั้น เราดูเอาเสียแหละ ไม่ให้อะไร ดูด้วยเมื่อวาน
 อย่างนั้นแหละขอแบบลืมตัวก็มีคนเรา นักโทษเรือนจำไหนเราช่วยน้อยเมื่อไร เท่าที่จำได้มี
 สว่างแดนดิน อุดร หนองบัวลำภู เมืองพล ที่ใหญ่ที่สุดคือลาดยาวให้มาก เวลานี้ก็ ๔๗
 ล้าน หลังใหญ่สองหลัง มานี้ละ เราก็ไม่ทราบจะเอาเงินมาจากไหนเพราะไม่ใช่
 มหาสมุทร ไหลเข้ามาเท่าไรก็ออกหมดไม่มีเหลือ อยู่กับเราไม่เหลือ คำว่าจะเหลือกับเราไม่
 มี มาเท่าไรเป็นออก ๆ เพราะความจำเป็นที่จะให้ออกมากกว่าที่จะเข้ามา

คิดดูซิบางที่ติดหนี้เขาก็มี เราก็เคยพูดให้ฟังแล้วติดหนี้ ส่วนมากเป็นโรงพยาบาล
 เครื่องมือแพทย์ ปุบปัปเข้ามาเลยเป็นความจำเป็นมาก เอ้ จะทำยังไงเงินเราก็ไม่พอ มาคิด
 ดูความจำเป็นที่เขาขอจำเป็นมาก เอา ถ้างั้นให้เลย ติดหนี้ อย่างนั้นแหละ ติดเรื่อยนะ
 เครื่องมือแพทย์มักจะติดเรื่อย ๆ อย่างอื่นไม่ติด สร้างตรงไหนเรากำหนดไว้ ๆ ฎุโฎ โปให้
 พอ ๆ เรื่อย ๆ ไปอย่างนั้น สร้างตึกอะไรมากต่อมากก็ไม่เคยติดหนี้ แต่เครื่องมือแพทย์ติด
 อยู่เรื่อย ๆ เพราะมันแบบจะเอ้ เป็นความจำเป็น

วันนี้ทองคำได้เท่าไรลองนับดูซิ (ได้ ๒๔ บาทครึ่งผม) นุ่นแฉะเห็นไหมวันนี้ได้ตั้ง
 ๒๔ บาท ไม่ใช่ของเล่น ทองคำชิมซาบเข้ามาเรื่อย ๆ ไม่ใช่อะไรนะ เราเป็นห่วงลูกหลานคน
 ไทยเราที่เราอุตสาหะพยายามบักบิน ได้ส่วนใหญ่แล้วส่วนน้อย ที่ขออีก ๆ อยู่เรื่อย ๆ เพราะ
 ทองคำเราบกพร่องมาก ไม่สมชื่อกับว่าประชาชน ๖๒-๖๓ ล้านคนกับทองคำที่มีอยู่นั้น
 รู้สึกว่าบกบางมาก เราจึงได้อุตสาหะพยายามบักบินหามาไว้เพื่อลูกหลานเรา เราไม่เอาอะไร
 แหละ ไม่เอาทั้งนั้น เราหามาไว้ทุกทางอะไรจะเป็นประโยชน์แก่ชาติของเรา เราพยายามหา

มาเวลามีชีวิตอยู่ พอถูไถได้ก็พยายามถูไถ พาลูกพาหลานถูไถไปอย่างนี้แหละ ได้มาไว้
สำหรับลูกหลานนั้นแหละไม่ใช่เพื่อใคร เอาละไปละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz